

Góra Przemienienia

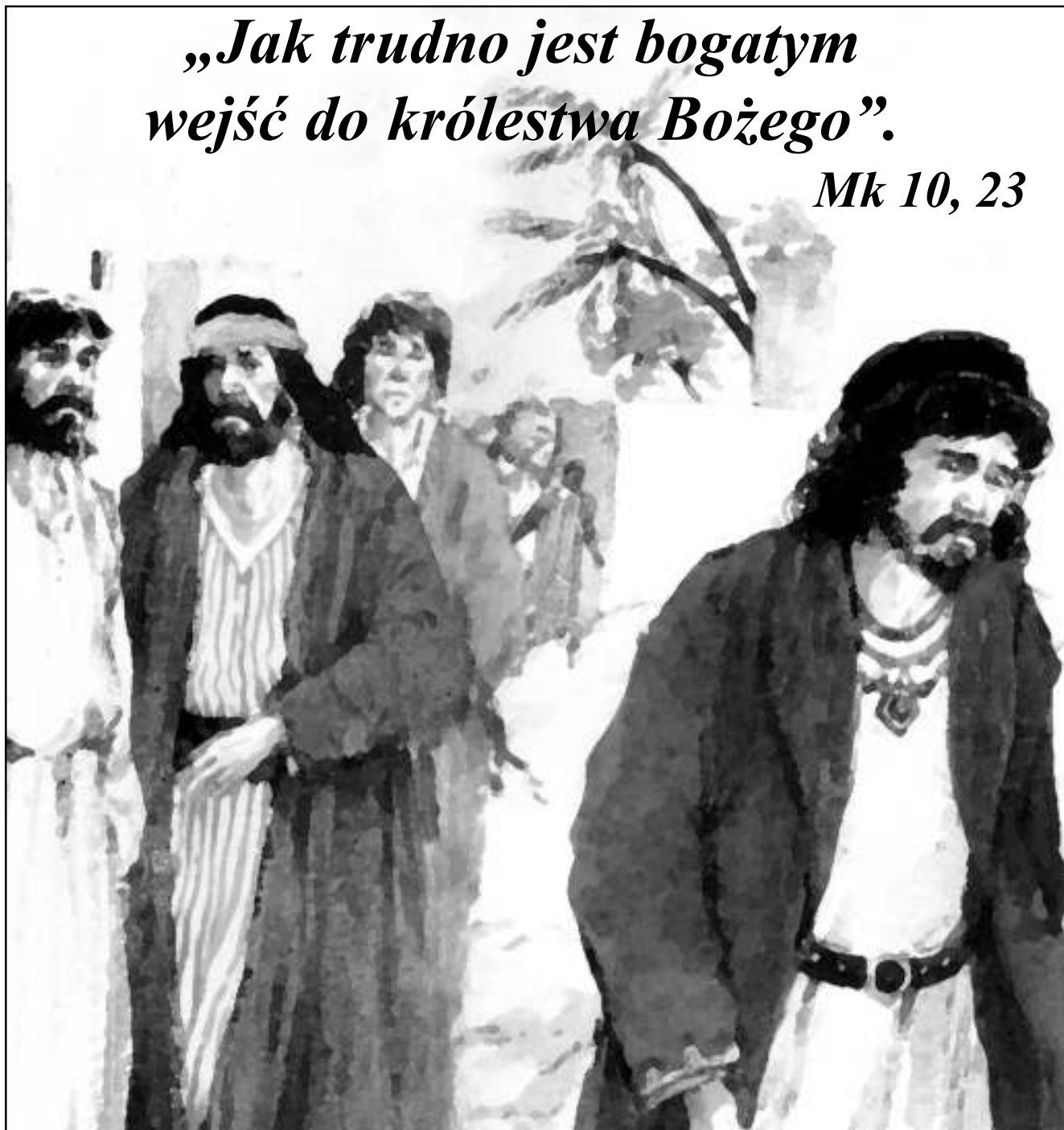
Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Góra Przemienienia nr 42 (166) 15 października 2006r.

*„Jak trudno jest bogatym
wejść do królestwa Bożego”.*

Mk 10, 23

„Opuściliśmy wszystko...”

W słowach Piotra: „Oto my opuściliśmy wszystko i poszliśmy za Tobą” (Mk 10,28), wypowiedzianych w kontekście odrzucenia powołania przez bogatego młodzieńca, można dostrzec nutę entuzjazmu i radości, ale także odrobinę próżności. Jakby mówiąc te słowa Piotr chciał wymusić pochwałę dla swojego postępowania, dla swojej ofiary wyboru Jezusa. Można w nich dostrzec także pewien żal za doczesnymi przyjemnościami, które trzeba było pozostawić. To słowa człowieka, który z jednej strony wybrał Chrystusa, ale z drugiej oczekuje za to sowej nagrody, jakby zapominając, że to właśnie sam Chrystus jest największą wartością. Piotr musiał jeszcze długo dojrzewać w szkole Jezusa, aby rzeczywiście z serca poświęcić wszystko dla Niego.

A Pan Jezus rzeczywiście obiecuje wiele. Obiecuje tym, którzy poszli za Nim, szereg radości duchowych już tu na ziemi, z powodu bliskości wielu ludzi, do których uczeń zostanie posłany. Jednak to wszystko będzie miało miejsce „**wśród prześladowań**” (por. Mk 10,30), czyli będą i bolesne chwile z powodu cierpień zadanych przez innych, może nawet przyjaciół. Prawdziwa nagroda czeka na nas w niebie; jeżeli cokolwiek ofiarujemy Chrystusowi, otrzymamy od Niego za to nieskończoną nagrodę w życiu wiecznym.

Myślę o dzisiejszej Ewangelii w kontekście powołania kapłańskiego. Bóg spojrział na powołanych z miłością i zaprosił do podążania za Nim. Rzeczywiście trzeba było zostawić dom rodzinny, swoje plany, świeckie studia, pragnienie założenia rodziny, posiadania dzieci, aby iść za Jezusem. Trzeba dojrzewać do tego wyboru przez lata formacji, a potem

przez całe życie. Kto nie jest w pełni świadomy, że aby służyć Bogu musi zrezygnować z wielu przyjemności i życia towarzyskiego, a szczególnie bliskości żony i dzieci, ten nigdy nie będzie w pełni szczęśliwy na drodze kapłaństwa. Na tej drodze trzeba się także uczyć się panowania nad pragnieniem posiadania dóbr doczesnych; zakonnicy składają śluby

ubóstwa, a kapłani diecezjalni, choć tego nie czynią, to jednak powinni starać się o okiełznanie pragnienia bogactwa – gdyby ktoś takim pragnieniem się kierował, także nie odpowie właściwie na miłujące wejście Chrystusa. Owszem, dobra doczesne są potrzebne, aby żyć, aby mieć pożywienie, ubranie i dach nad głową, aby mieć się czym poruszać (także w celach duszpasterskich), lecz nigdy nie mogą stać się celem działania i pracy kapłańskiej.

Doświadczam w codziennym

życiu niejednokrotnie, że słowa Chrystusa w pełni się sprawdzają. Choć nie mam własnych dzieci ani domu (mieszkanie na plebanii jest jedynie w chwilowym użytkowaniu), to przecież mam gdzie mieszkać, co jeść i doświadczam wiele życzliwości od ludzi spotkanych na „**drodze posługiwania**”, od dorosłych, a także od dzieci. To jakby „stokroć więcej braci, sióstr, matek i dzieci” niż posiada ktoś w konkretnej rodzinie. Bywają też chwile smutniejsze, ale przecież sam Jezus mówił, że pielgrzymujemy „wśród prześladowań”. W sumie tym, którzy idą za Jezusem, niczego rzeczywiście nie brakuje, a w perspektywie wieczności czeka na nich niewyobrażalna nagroda.

Wzorem wyboru Jezusa i wierności temu powołaniu jest dla nas Jan Paweł II. Dziś wspomniany tę postać, bo to „**dzień papieski**”, a słowa o opuszczeniu wszystkiego z dzisiejszej Ewangelii jakże bardzo harmonizują z jego życiem. On potrafił rzeczywiście opuścić „wszystko”, zrezygnować z kariery i pokus świata, a wszystkie zdolności poświęcić na chwałę Pana. Bardzo bolesne było chyba pożegnanie ukochanej Ojczyzny, pięknych gór i jezior, oraz przyjaciół w chwili wyboru na stolicę Piotrową, jednak i to podjął z wiarą w Bożą mądrość i miłość. I nieustannie, przedtem i potem, doświadczal w życiu bliskości milionów „braci, sióstr, matek i dzieci”, choć były i bolesne ciosy zazdrości i nienawiści. Wypełniło się wszystko, aby zajaśniało w nim piękno świętości. Warto wspominać tę postać, warto ją naśladować, warto uczyć się od niego poświęcenia wszystkiego dla Chrystusa.

Ks. Tomasz Grzywna

W NUMERZE	Nasze sanktuaria.....3	Ogłoszenia i intencje.....6
	Archidiecezjalna pielgrzymka do Haczowa.....4	W Jezusowej szkole modlitwy.....7
	Peregrynacja Obrazu	Posługa ks. Antoniego Porębskiego.....8
	Matki Bożej Częstochowskiej.....5	Medytacje z muzyką sakralną.....11

Pielgrzymując do Matki Bożej Pocieszenia w Jodłówce

Dziś zatrzymamy się w sanktuarium Matki Bożej Pocieszenia w Jodłówce. Rzadko tam bywamy, choć w tamtejszym kościele znajduje się obraz Matki Bożej, do którego przychodzą pielgrzymi z różnych zakątków naszej usianej sanktuariami archidiecezji. Obraz pochodzi z początku XVII wieku i jest – podobnie jak w większości znanych nam przypadków – dziełem nieznanego malarza. Dawniej bowiem nie zwracano uwagi na autora, bądź też na czas powstania, gdyż najczęstszym motywem skłaniającym do malowania obrazów kościelnych była chęć pokornego ukrycia się, a zwrócenie uwagi na treść obrazu, który malowano na „większą chwałę Boga i Najświętszej Maryi Panny, zawsze Dziewicy”. Artysty chodziło o zwrócenie uwagi na treść, a nie na swoją osobę. Myślę, że to nawet dobrze, bo dzięki temu obraz nabiera jakiejś aury tajemniczości, nadprzyrodzonego wymiaru. Nas uczy pokory, która jest miarą wielkości. Jedni mówią, że obraz przywdrował wraz z żołnierzami podczas wojen kozackich i tatarskich, a miejscem jego pobytu był zamek Herburatów w Dobromiłu na Ukrainie. Inni są przekonani, że obraz wisiał na drzewie w pobliżu miejscowego źródła, z którego można zaczerpnąć nie tylko orzeźwiającej, ale i uzdrawiającej wody. W historii tego obrazu umieszczonej na stronie internetowej, czytamy: „Cudowna moc obrazu objawiła się pewnego lata, gdy uboga wdowa przyniosła małego synka ukąszonego przez żmiję. Gorącą modlitwą uprosiła u Matki Bożej zdrowie dla dziecka. Po tym zdarzeniu nad źródłem wzniesiono drewnianą kaplicę, do której przeniesiony

został obraz. Jego kult stawał się coraz głośniejszy”.

Na tym jodłowskim Obrazie o wymiarach 96 na 65 cm, Maryja trzyma Dzieciątko na lewym ręku. W roku 1772, a był to pierwszy rozbiór Polski, wybudowano nową kaplicę przy źródle, a powyżej kościółek mурowany z kamienia. Tam umieszczono obraz. W kronikach tego sanktuarium jest zapisane, że przybywali tu piel-

grzymi obrządków rzymskokatolickiego i greckokatolickiego. W roku 1724 biskup przemyski Szembek, wiedząc, że dzieją się tu cudowne znaki, powołał specjalną komisję do ich zbadania jak również co do otrzymywanych łask. W 1744 roku kolejny biskup przemyski, Wacław Hieronim Sierakowski, powołał nową komisję zlecając jej badanie cudów. Biskup ten znany z opisywania kościołów i w tym przypadku w aktach powizytacyjnych zostawił opis pierwszej kaplicy, gdzie

był umieszczony cudowny Obraz Matki Bożej Pocieszenia. W roku 1774, papież Klemens XIV udzielił odpustu zupełnego na poniedziałek i wtorek po uroczystości Zesłania Ducha Świętego tym wszystkim, którzy nawiedzą ten kościółek i spełnią wszystkie wymagania potrzebne do zyskania odpustu. W latach późniejszych odpust został zredukowany do jednego dnia. Bł. papież Pius IX ustanowił odpust Matki Bożej Pocieszenia na ostatnią niedzielę sierpnia. W roku 1870 zakończono budowę obecnego kościoła. W roku 1907 św. Józef Sebastian Pelczar, jako ówczesny biskup przemyski, konsekrował ten kościół. Od 1932 roku zaczęto czynić przygotowania do koronacji znajdującego się tam obrazu. Wojna uniemożliwiła te starania, które zostały sfinalizowane dopiero 31 sierpnia 1975 roku, za czasów ks. Stanisława Mokrzyckiego. Tego wzniesłego aktu dokonał ks. kardynał Karol Wojtyła, który w roku 1978 został wybrany na Stolicę Piotrową w Rzymie. Po koronacji, jak często to się zdarza, kult Matki Bożej Pocieszenia w Jodłówce nabrał nowego wymiaru. Zaczęły tu przybywać coraz to liczniejsze pielgrzymki, co zapewne rozdrażniło „nieznanych sprawców”, którzy 22 października 1987 roku, dokonali zuchwałej kradzieży koron. Nie przetrwało to kultu Matki Bożej, gdyż już 2 czerwca 1991 roku, Jan Paweł II podczas pobytu w Rzeszowie powtórnie ukoronował ten słynący łaskami i cudami obraz. Kroniki tamtejsze mówią, że od roku 1991 zanotowano tam ponad 90 uzdrowień dobrze udokumentowanych.

Ks. Andrzej Skiba

Archidiecezjalna Pielgrzymka Róż Żywego Różańca do Haczowa.

7 października 2006 roku, członkowie Róż Żywego Różańca wraz z opiekunem ks. Tomaszem Grzywną wyruszyli na pielgrzymkę autokarową do sanktuarium Matki Bożej Bolesnej, do Haczowa. O godzinie 9:45 zostaliśmy powitani przez ks. Jana Smołę, który jest duchowym opiekunem Róż Żywego Różańca. Dobrze, że tutaj jesteśmy w dzień Matki Bożej Różańcowej, bo dzięki temu możemy umacniać się na lepsze jutro, by wzbudzić w nas nadzieję na ściślejsze zespolenie z Panem Bogiem. Sytuacja Polski wymaga uchwycenia za różaniec, by modlitwą różańcową wypraszać łaski dla Kościoła, Polski. Módlmy się o mądrość dla rządzących, byśmy mogli żyć w Polsce sprawiedliwej. Po raz pierwszy w Polsce powojennej mamy prezydenta, premiera, marszałków Sejmu, Senatu jako ludzi wierzących. Różaniec jest potęgą, więc módlmy się za Ojczyznę na różańcu.

O godzinie 10:00 rozpoczęła się uroczysta Msza święta koncelebrowana pod przewodnictwem ks. Bpa Mariana Rojka. Homilię Ksiądz Biskup rozpoczął od słów: Jestem onieśmielony i zawstydzony, że spotykam tak wielką rzeszę czcicieli Matki Bożej Różańcowej. Dziękuję Wam za obecność, która umacnia także moją wiarę. Bóg szuka współpracy. Puka do naszych serc, byśmy w sposób wolny odpowiedzieli Mu „tak” (według Jego woli). A my boimy się otworzyć drzwi naszego serca, aby konsekwentnie za Nim postępować. A Bóg stoi i puka do naszych serc, czeka z cierpliwością na naszą odpowiedź. Często jest to przez nas odrzucane. Ale On wciąż na nowo do nas przychodzi i puka. A my: czy na Jego pukanie zawsze odpowiadamy „tak”? Prawdziwa wiara, to nie to wszystko, co się wie, bo prawdziwa

wiara nie ogranicza dróg, którymi prowadzi nas Pan Bóg. Trzeba Mu zaufać i pójść z pokorą drogą Maryi, za Jezusem. Rozważając tajemnice różańca, prosimy Maryję, że potrzebujemy na co dzień Jej siły, Jej wiary.

Ks. Marian Bocho wygłosił katechezę różańcową. Mówił, że świat współczesny pogrąża się w ciemnościach, kiedy to zmagają się światło z ciemnością, grzech z dobrem. Dziś zabija się człowieka (od nienarodzonych aż po eutanazję). Zabija się dziś człowieka

i prawdę. Każda Róża różańcowa i odmówiony różaniec, to strumień światła. Różaniec zanurza nas w świetle – w Jezusie. Poprzez różaniec strumień światła przenika tych, który się modlą i są otwarci na Boga i Jego Miłość. Światło wyszło z Betlejem i rozchodzi się przez stulecia po całym świecie. Wdzięczni jesteśmy papieżowi Janowi Pawłowi II za tajemnice światła.

Cały różaniec jest modlitwą światła. „Wy jesteście światłością świata” – mówi do nas Jezus Chrystus. Mogę być światłem, jeśli przyjmę Chrystusa, jeśli zanurzę się w Jego świetle. Na różaniec z Maryją otwieramy serca na tajemnice Jezusa, aby płonąć światłem Jezusa. Dziś jest pierwsza sobota miesiąca. W Fatimie Matka Boża ukazuje drogę wiodącą do Chrystusa. Tam prosiła o modlitwę różańcową. My jako czciciele Matki Bożej i różańca jawimy się jakby źródła światła. Orędzie dzieci z Fatimy ma nas ożywiać, trwać w naszym życiu i oświecać nas. Mamy być światłem.

Pięćdziesiąt lat temu kardynał Stefan Wyszyński wezwał Naród do Ślubów Jasnogórskich, by ratować nas przed ciemnościami wszelkiego zła i grzechu. Trwajmy na modlitwie różańcowej, byśmy trwali w Jezusie i Jego świetle. Nie pozwólmy zgasić ognia naszej wiary.

Modląc się na różańcu stajemy się strażnikami światła. Obdarzamy tym światłem młodych i starszych. Abyśmy nie chodzili w ciemnościach, zaśpiewaliśmy pieśń

„Wy jesteście na ziemi światłem mym (2 x)

Aby ludzie widzieli dobre czyny w nas

I chwalili Ojca, który w niebie jest.

My jesteśmy na ziemi światłem Twym (2 x)

Aby ludzie widzieli dobre czyny w nas

I chwalili Ojca, który w niebie jest.

Matko pomóż na ziemi światłem być (2 x)

Aby ludzie widzieli dobre czyny w nas I chwalili Ojca, który w niebie jest”.

Po skończonej katechezie różańcowej i po odmówieniu różańca św. uroczystości dobiegły końca. Po błogosławieństwie udaliśmy się w drogę powrotną, do swoich domów.

Janina Kaczmar

Peregrynacja obrazu Matki Bożej Częstochowskiej po naszej parafii

Matka – to najwcześniej poznane przez każdego człowieka słowo zawiera najgłębszą treść. Jest najbliższe każdemu z nas i wypowiedane w najtrudniejszych momentach życia, niesie nadzieję, mobilizuje i dodaje sił. Kiedy wszyscy opuścili Jezusa, Ona, Matka, stała wiernie pod Jego krzyżem, przez co stała się Matką wszystkich ludzi. Maryja od samego początku otoczyła matczyną opieką Apostołów i wszystkie Boże dzieci. Czujemy Jej obecność i macierzyńską troskę, zwłaszcza w chwilach trudnych, w osamotnieniu i w bezradności.

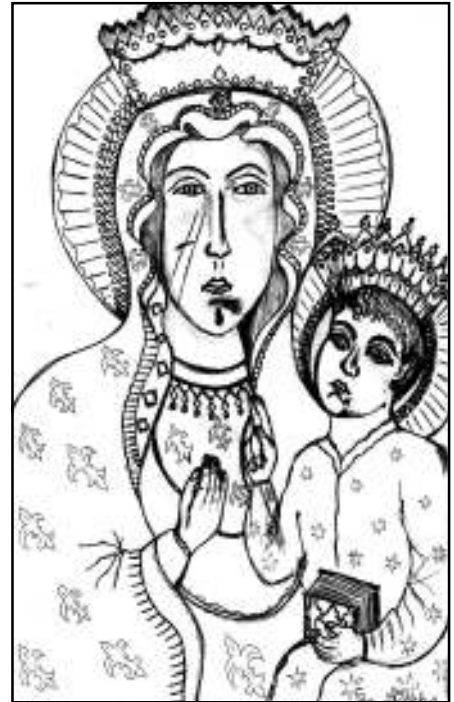
W Jej wstawiennictwo i pomoc wierzymy. Do Niej się uciekamy, kiedy nas wszystko zawodzi. Jak pisał Jan Lechoń: „W Nią wierzy nawet taki, który w nic nie wierzy”. Nie ma na Ziemi takiej matki, która nie zaznała bólu matczyńskiego serca i nie ma takich ludzi, którzyby w swoim życiu nie mieli trosk, bolesnych chwil, których życie każdego dnia niesie tak wiele. Do kogo płynął wtedy bolesne skargi, czyjego imienia wzywamy, kto pocieszy i pomoże, jak nie Maryja? Bo tylko Ona rozumie ludzkie nieszczęścia i twogę. Rozumie, bo jest Matką Bolesną – **wszyscy, co drogą zdążacie, przyrzycie się, patrzcie, czy jest boleść podobna do tej, co mnie przytłacza (Lm 1, 12).**

W Ewangelii Maryja jest Matką Kościoła, Kobieta, przez którą Słowo stało się Ciałem i zamieszkało między nami. Jest Matką wszystkich naśladowców i przyjaciół Jej Syna, Matką wspólnot, ludów i narodów. Jest Tą, która pociesza i podnosi na duchu, jest matką samotną żyjącą z zasiłku, jest cieniem ludzi starych, zamkniętych w domach starców lub pozostawionych na ulicy, użala się nad ofiarami niesprawiedliwości, przemocy, egoizmu i prześladowania. Najbardziej troszczy się o tych, którzy dzielą z Nią doświadczenie ubóstwa, nędzy, cierpienia i niesprawiedliwości. Sama żyła w nędzy, wśród przemocy, w cieniu rzezi, prześladowań i zna potrzeby tej Ziemi i wie, co jest konieczne do ży-

cia. Przybywa na Ziemię, by przypomnieć nam o tych, którzy potrzebują najwięcej uwagi i troski, o słabych, chorych, starszych, odrzuconych, głodnych, o tych którzy cierpią i są wyzyskiwani i pragnie, abyśmy dla nich otwierali swe serca.

Przybyła i do nas, do naszej parafii w dniach 27-28 lipca 2003 roku w Znaku Częstochowskiego Obrazu. Polska należy do czołówek narodów wyróżniających się szczególnym nabożeństwem do Najświętszej Maryi Panny, to też była to dla nas podniosła chwila, na którą czekaliśmy z głęboką wiarą i gorącą miłością do naszej Pani. Do spotkania przygotowaliśmy się poprzez modlitwę, rekolekcje i sakrament pokuty. Były składane przyrzeczenia abstynenckie z wpisem do *Księgi trzeźwości*, a także tak zwane *Dary duchowe*, które wierni podejmowali. Zostały złożone jako dar ołtarza podczas Mszy Świętej na rozpoczęcie Nawiedzenia. Maryja przybyła do nas, by okazać całą swą troskliwość i matczyną miłość, by być dla nas Gwiazdą, która rozświetla i ukazuje bezpiecznie prowadzącą drogę do Ojca. Maryja oczekuje miłości i modlitwy pełnej głębokiej wiary. Ofiarujmy Jej modlitwę, jak również naszą pracę, cierpienia, a nawet przykrości, których doznajemy od ludzi, a może nawet od najbliższych. Nie bójmy się kochać Maryi. Miłość do niej jednoczy nas z Jej Synem, wskazuje do Niego drogę i pomaga w pogłębianiu wiary.

Przedłużeniem tych radosnych chwil spotkania z Matką jest Mała Peregrynacja, . Dom, który nawiedza Matka Najświętsza w Znaku Jasnogórskiego Obrazu znajduje się pod Jej szczególną opieką, jest częścią Królestwa Maryi na polskiej ziemi. Czy nie otworzymy Jej naszych domów, czy nie będzie dla Niej miejsca w naszych sercach? Jednak nie wszystkie drzwi otworzyły się przed Tobą, Królową Rodzin, a w wielu sercach zabrakło miejsca dla Ciebie.

Rys. L. Rocha

Maryjo, która odwiedzasz naszedomy, błogosław tych, którzy Cię przyjmują, obdarz łaskami, zachowaj od smutków i nieszczęść i uprosz u Boga zbawienie duszy w wieczności. Zachowaj również tych, którzy z powściągliwością odnoszą się do Twojego wizerunku.

Stycznia: Bogurodzica

W lutym: Gromniczną zwaną

Marcowa: Panna pokorna

Z obrazu zwiastowania

Kwietniowa: Dobrej Rady

Czekasz swojego miesiąca

W czerwcu: Zapatrzona

W Najświętsze Serce Syna

Lipcowa: Jagodna, Szkaplerzna,

Radości naszej przyczyna

Sierpniowa: Wniebowzięta, P a n i

Częstochowska Pielgrzymujesz z bu-

kietem Ziół i kwiatów przez Polskę

Wrześniowa: Siewna Matka

Pilnujesz urodzaju

Październikowa: Z różańcem

Idziesz po całym kraju

Listopadowa: Się wstawiasz

Za dusze w czyścicu cierpiące

Grudniowa: Niepokalana

Jesteś czekająca.

Opr. Maria Patronik

28 Niedziela zwykła – 22.10.2006 r.

Ogłoszenia duszpasterskie.

1. Nabożeństwo różańcowe odprowadzimy dziś o godzinie 17:00. Zapraszamy wszystkich chętnych.
2. Od dziś rozpoczynamy Tydzień Misyjny. Pamiętajmy o misjach w naszych modlitwach. Dzisiejsza składka przeznaczona jest na misje.
3. Dzisiaj jest Dzień Papieski, który przeżywamy pod hasłem „Jan Paweł II – Sługa Miłosierdzia”. Po każdej Mszy świętej zbieramy ofiary do puszek na stypendia dla uzdolnionej młodzieży. Jutro zaś przypada 28 rocznica wyboru na Stolicę Piotrową ks.

kardynała Karola Wojtyły – Jana Pawła II. Zapraszamy na wieczorną Mszę świętą, na modlitwę o rychłą beatyfikację tego Sługi Bożego.

4. We środę – święto św. Łukasza, patrona Służby Zdrowia. Zapraszamy wszystkich związanych z posługą chorym, starszym, cierpiącym, na wieczorną Mszę świętą. W przyszłą niedzielę po każdej Mszy świętej zbierac będziemy datki na rzecz naszego szpitala, dla Szpitalnego Oddziału Ratunkowego, który chroni i przywraca najcenniejszy dar – zdrowie i życie ludzkie.

„Trwajcie mocni w wierze”
Benedykt XVI

„Nie lękajcie się”
Mt 10, 1

ZAPROSZENIE

NA REKOLEKCJE EWANGELIZACYJNE
20-22 października 2006
Parafia Przemienienia Pańskiego
w Sokoła

Rekolekcje odbędą się będą:
w Szkole Podstawowej nr 2 w Sokoła, ul. Rymarska 17
w Sokoła

20 X 2006 (piątek) od godziny 17.30
21 X 2006 (sobota) od godziny 9.00 (cały dzień)
22 X 2006 (niedziela) od godziny 9.00 do 15.30

Prosimy zabrać ze sobą: Pismo Święte

Organizatorzy zapraszają:
• Parafię
• Rodziny dla zamężliwych
• Opiekę nad dziećmi – rodzinną, uczennicami w kościołach z sąsiedztwa

Dziękujemy Kościołowi Bożemu za życie
Szczerze Bóg!

Serdecznie zapraszamy
Sz. P. małżonków, narzeczonych, osoby samotne,
starej młodzieży

do udziału w rekolekcjach ewangelizacyjnych

Rekolekcje prowadzi będą:
Ks. Marek Zajączko
Talia i Cezary Zakrzewski

Diakonia maryjzna:
Czeka Młodzieżowa z Sokoła

PROSZĘ
Parafia Przemienienia Pańskiego
ul. Rymarska 17, Sokoła

To już tylko pięć dni pozostało do Rekolekcji Ewangelizacyjnych, które jak dobrze wiemy odbędą się w naszej parafii w dniach 20-22 października. Młodzież przez kilka dni pukała do Waszych mieszkań drodzy Parafianie i wręczała Wam zaproszenia. Będą to czynić jeszcze w tym tygodniu do środy. Jednak jesteśmy świadomi, że wielu z Was nie było wówczas w mieszkaniu z różnych przecież powodów. Dlatego bardzo prosimy, aby pobrać sobie już osobiście te zaproszenia, które są wyłożone przy wyjściu z Kościoła. Serdecznie Was kochani zapraszamy, aby pogłębić swoją wiarę. Dzisiaj po każdej Mszy Św. podczas ogłoszeń dadzą świadectwo o swoim przeżyciu z takich rekolekcji małżonkowie z Kręgu Domowego Kościoła. Prosimy o wsparcie modlitewne.

Intencje w tygodniu

16-22.10.2006 r.

Poniedziałek, 16.10

- 6.30 + Helena i Wiktoria Wrzuszczak (greg.)
7.00 + Bogumiła Polna.
7.30 + Zbigniew Polit.
8.00 + Janina.
18.00 1. o żywą wiarę, pełnię łask Ducha Świętego, o zdrowie duszy i ciała dla członków grupy O. Pio, ich rodzin oraz kapłanów pracujących w parafii.
2.+ Jadwiga Dąbrowska od Rodziny Radia Maryja.
3. + Karol Marcin Świetlik.

Wtorek, 17.10

- 6.30 + Helena i Wiktoria Wrzuszczak (greg.)
7.00 + Józef, Helena Jasiński; Florentyna. Jan Czerwiński.
7.30 + Edward.
8.00 + Andrzej, Maria.
18.00 1. + Ks. Marian Burczyk.
2. + Jan, Maria, Tadeusz, Stanisława (f), Andrzej.
3. + Helena 6 r. śm. i ++ z rodziny.

Środa, 18.10

- 6.30 + Helena i Wiktoria Wrzuszczak (greg.)
7.00 + Katarzyna i Aldona.
7.30 za dusze w czyśćcu cierpiące.
8.00 .....
18.00 1. w intencji pielgrzymujących do Ludźmierza i Zakopanego.
2. + Alojzy i Zofia Biega; + Mariusz Hulewicz.
3. ++ Jadwiga, Michał, Marian Jakubowscy.

Czwartek, 19.10

- 6.30 + Helena i Wiktoria Wrzuszczak (greg.)
7.00 + Romana (f) Dziuban 10 r. śm.
7.30 + Włodzimierz 16 r. śm.
8.00 .....
18.00 1. + Bogumiła Polna.
2. + Edward.
3. + Stanisław Lipka od siostry.

Piątek, 20.10

- 6.30 + Helena i Wiktoria Wrzuszczak (greg.)
7.00 o błogosławieństwo Boże dla Zofii i jej rodziny.
7.30 + Józef.
8.00 .....
18.00 + Roman Mackiewicz 7 r. śm.
2. + Stanisław, Helena i ++ z rodziny.
3. + Zofia

Sobota, 21.10

- 6.30+ Helena i Wiktoria Wrzuszczak (greg.)
7.00 + Janina Pach.
7.30. o zdrowie dla p. dra Bogdana Tomaszewicza.
8.00 .....
18.00 1. + Urszula Harajda.
2. + Felicja Adamska 1 r. śm.

Niedziela, 22.10

- 6.30 Helena i Wiktoria Wrzuszczak (greg.)
8.00 dziękczynna w 45- tą rocznicę małżeństwa dla Ireny i Mirosława z prośbą o dalsze błogosławieństwo dla nich i ich rodziny.
9.30 + Piotr i Wilhelmina.
11.00 za parafian.
12.30 dziękczynna w 15 rocznicę małżeństwa Anny i Krzysztofa z prośbą o dalsze błogosławieństwo.
16.00 + Jerzy 8 r. śm.
17.00 – nabożeństwo różańcowe.
18.00 dziękczynna z prośbą o Boże błogosławieństwo dla Stanisława.

W Jezusowej szkole modlitwy

Pod tym hasłem, od 6 do 8 października młodzież należąca do Eucharystycznego Ruchu Młodych w naszej parafii przeżywała swoje dni skupienia w ośrodku rekolekcyjnym w Domaradzu.

w codzienności są animatorkami dzieci należących do młodszej grupy. Między nami znalazło się także dwóch rodzynków, którzy jednak byli bardzo potrzebni. W tych szczególnych dniach towarzyszył nam i podprowadzał do Jezusa ks. Paweł Samborski z Rzeszowa.

Kim dla mnie jesteś Panie?

Na to pytanie w ciągu tych trzech dni między innymi staraliśmy się odpowiedzieć poprzez konferencje, spotkania w grupach, pochylenie się nad Słowem Bożym, wyciszenie, modlitwę, a przede wszystkim przez spotkanie z Chrystusem w Eucharystii. Pochylając się nad modlitwą Jezusa, Maryi, apostołów, proroków

ba najpierw samemu czerpać od najlepszego Nauczyciela. Nie zabrakło również śpiewu i wspólnej zabawy wedle powiedzenia, że kto śpiewa ten dwa razy się modli. Wierzmy, że to, co zyskaliśmy w ciągu tych dni będziemy teraz realizować w codzienności, w której stawia nas Bóg.

Kim dla mnie jesteś Panie?

Nadzieją, z którą się czeka?
Płaczem Miłości na sianie?
Drogą do Boga – Człowieka?
Wiarą, która boli?
Czy bólem, przez który się wierzy?
Próbą sił, męstwa, woli?
Smakiem wieczornych pacierzy?
Obietnicą, co przyjdzie niebawem?
Rozpstartym nad głową błękitem?

Na początku z całego serca dziękujemy Ks. Proboszczowi Andrzejowi Skibie, gdyż bez jego życzliwości i wsparcia nie byłoby to możliwe. Serdeczne Bóg zapłać!

Rekolekcje te miały na celu jeszcze głębszą formację dziewcząt, które

Starego Testamentu, każdy z uczestników próbował odnaleźć swoje miejsce, swój wzór. Ponieważ aby móc innym dawać trzeba najpierw samemu napełnić się Jezusową mocą, miłością... jednym słowem Jego Duchem. Aby być prawdziwym świadkiem trze-

Przykazaniem?
Historią?
Prawem?
Barankiem
za mnie zabitym?

Krucjata

Postługa ks. Antoniego Porębskiego

(C.d. z poprzedniego numeru)

Podobne działania dotyczyły kolejnych wywłaszczeń, tym razem nie na Centralę Mięsną, ale na rzecz Państwowej Centrali Drzewnej¹. Procedura była taka sama jak w przypadku Centrali Mięsnej, dlatego w tym miejscu zostanie to opuszczone, gdyż lektura tych decyzji nie jest zbyt pociągająca. Były kolejne pisma naszpikowane ustawami, paragrafami, przepisami, kolejne odwołania, co skutkowało odszkodowaniem w wysokości 3.798 zł i 60 gr.2. Okazało się, że była to suma zaniżona, dlatego Parafia wniosła odwołanie od orzeczenia Prezydium WRN w Rzeszowie, Wydziału Społeczno – Administracyjnego, z dnia 22 marca 1955 roku, o odszkodowaniu za wywłaszczenie nieruchomości³. Termin rozprawy odszkodowawczej wyzna-

czono na dzień 13 kwietnia 1955 roku, w Rzeszowie. Kuria Biskupia poleciła, aby ks. Proboszcz nie jechał na rozprawę, ale skierował odpowiednie pismo motywujące swoją nieobecność⁴. W piśmie tym ks. Porębski powtórzył swoje żądania domagając się przyznania „odpowiedniej działki zamiennej”⁵. Werdykt Sądu brzmiał negatywnie, jak w większości tego typu przypadków: „Wniosku Rzymsko-Katolickiego Probostwa w Sanoku o przyznanie mu odszkodowania w postaci nieruchomości zamiennej, w zamian za wywłączoną nieruchomość nie uwzględnia się”⁶. Sąd uznał, że skoro Parafia nadal posiada nieruchomość rolną o powierzchni ponad 17 ha, nie przysługuje już jej działka zamienna. Jak można nazwać takie prawo? Prawo złodziejskie.

Ks. bp Franciszek Barda polecił ks. Porębskiemu, aby ten odwołał się od powyższego orzeczenia, bowiem „probostwo w Sanoku nie ma ani połowy gospodarstwa 50 ha zagwarantowanego ustawą z dnia 20.03.1950 r., a grunt ten jest przeznaczony na utrzymanie księży pracujących przy parafii”⁷.

Ks. Porębski znowu pisze odwołanie „Do Odwoławczej Komisji Wywłaszczeniowej”⁸, przytaczając znaną argumentację.

A wyrok nadal brzmiał – wiadomo jak – „Odwoławcza Komisja Wywłaszczeniowa przy Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej po rozpatrzeniu na posiedzeniu w dniu 6 marca 1956 r. odwołania Probostwa Rzymsko Katolickiego w Sanoku (...) postanowiła odwołania nie uwzględnić i zaskarżone odwołania nie uwzględnić i zaskarżone orzeczenie utrzymać w mocy”⁹. Takie sentencje obok Parafii otrzymały zakłady pracy, które przejęły grunta plebańskie, a to: Państwowa Centrala Drzewna, Przemysł, ul. Mnisza oraz Rzeszowskie Okręgowe Przedsiębiorstwo Obrotu Zwierzętami Rzeźnymi, Rzeszów. Tu podarujemy sobie pokręte uzasadnienie. Jakby kłamrą zamykająca całą sprawę była pieczęć słowna: „Decyzja niniejsza jest ostateczna”.

Tym podobnych spraw było jeszcze kilka, ale w tym miejscu należałoby już skończyć z chodzeniem do sądów, szukaniem swoich racji, bo ich nikt nie przyzna. W stosunku do Kościoła, do jego własności, wszystko było na NIE.

***Kapłani pracujący w parafii
Przemienienia Pańskiego
w latach pasterskiej postługi
ks. proboszcza Antoniego Porębskiego
(1939 – 1967).***

Na podstawie zachowanych dokumentów nie ma możliwości, aby dokładnie odtworzyć datę przyjścia i przejścia na kolejną placówkę duszpasterską poszczególnych księży wikariuszy czy katechetów. Być może w tym katalogu kapłanów tu pracują-

cych znajdują się jakieś luki. Tu zostaną podane tylko daty przyścia do parafii, o ile są one pewne. W kilku przypadkach zostaną podane także daty przeniesienia na inną parafię. W innych przypadkach pozostaną tylko same nazwiska, nawet bez imienia, gdyż nie ma podanego:

1. Józef Wiśniowski
2. Andrzej Moskal
3. Władysław Skalny, (?)
4. Wołek – Waclawski
5. Władysław Zubek
6. Stanisław Lechowicz
7. Szewczyk
8. Andrzej Kostka, 1940
9. Antoni Szymczak, 1940
10. Henryk Cieśliski, 1941
11. Stanisław Łuksik, 1941
12. Edward Świst, 1941
13. Paweł Jękot, 1942
14. Franciszek Witeszczak
15. Andrzej Czyż
16. Jan Zwił, 1943 - 1950
17. Jan Mikoś, 1946
18. Ludwik Dyszyński, 1946
19. Bronisław Szczupak, 1947
20. Zygmunt Gąsiorek, 1947
21. Jan Zwił, 1949
22. Jan Wójtowicz, 1950

23. Zygmunt Kolton, 1950
24. Stanisław Szczepański, 1954
25. Władysław Świstowicz, 1955
26. Kazimierz Trygar, 1955 - 1957
27. Bronisław Twardzicki, 1957
28. Edward Stochła, 1958 - 1959
29. Czesław Wojnar, 1958
30. Tadeusz Szajnowski, 1959 - 1962
31. Władysław Janowski, 1959 - 1960
32. Jan Kozioł, 1958 - 1960
33. Janusz Kawalec, 1959 - 1960
34. Julian Sołtys, 1960 - 1961
35. Józef Matuła, 1960 - 1966
36. Tadeusz Cisek, 1960 - 1962
37. Stanisław Matuła (?) - 1963
38. Stanisław Ujda, 1961
39. Antoni Wawrzyszko, 1961
40. Eugeniusz Śpiewła, 1961
41. Emil Borowiec, 1961 - 1963
42. Tadeusz Preiss, 1962 - 1964
43. Stanisław Turek, 1963 - 1965
44. Jan Maziarz, 1963 - 1965
45. Michał Kochman, 1964 1965
46. Władysław Kenar, 1964
47. Władysław Stanek, 1965
48. Jan Wierziński, 1965
49. Władysław Włodarczyk, 1965
50. Władysław Szypuła, 1966

Ks. Andrzej Skiba

1 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Rzeszowie, Wydział Społeczno – Administracyjny, Rzeszów, dnia 4.03.1955; Nr S.A. II-2/59/52. Podpisała zastępczyni przewodniczącego Prezydium, Helena Sobko.

2 Prezydium WRN w Rzeszowie, z dnia 22.03.1955; L. S.A.II.2/59/52.

3 Urząd Parafialny, Sanok, dnia 28.03.1955; L. 79/55.

4 Kuria Biskupia, Przemyśl, dnia 07.04.1955; L. 1361/55.

5 Urząd Parafialny, Sanok, dnia 7.04.1955.

6 Prezydium WRN w Rzeszowie, Wydział Społeczno – Administracyjny, Rzeszów, dnia 6.05.1955; L. S.A. II.2-52/52. Podpisał członek Prezydium WRN, Mieczysław Kaczor.

7 Kuria Biskupia, Przemyśl, dnia 9.05.1955; L. 1823/55.

8 Urząd Parafialny, Sanok, dnia 12.05.1955; L. 108/55.

9 Odwoławcza Komisja Wywłaszczeniowa, Rzeszów, dnia 6.03.1956; C.K.W. 18/56 oraz C.K.W. 48/55.. Dokumenty te podpisał mgr Józef Winsion, przewodniczący Składu Orzekającego.

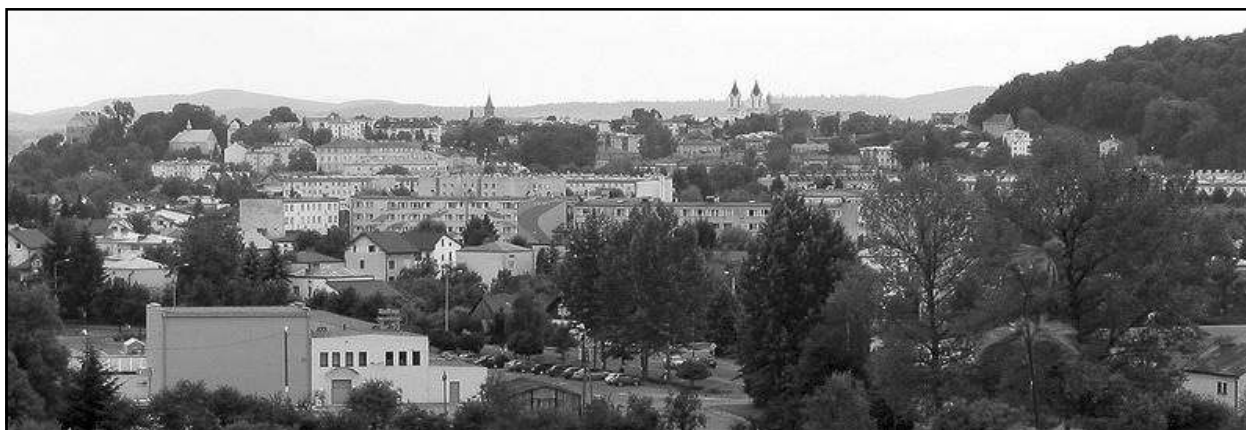
Najważniejsze wydarzenia parafii Przemienienia Pańskiego, w Sanoku, na podstawie Ogłoszeń parafialnych z lat 1942 – 1967.

Tytuł wskazuje, że będą to najważniejsze wydarzenia z życia naszej, sanockiej parafii. Trudno byłoby pisać o nabożeństwach, które powtarzają się co tydzień czy raz w miesiącu. Trzeba jednak zauważyć,

że byłoby ciekawie odczytując ducha tamtych czasów. Wiele osób to jeszcze pamięta, czasy wojny, powojenne, a wreszcie czasy Soboru Watykańskiego II. W tamtych latach powoli następowały przemiany,

które nabrały przyśpieszenia w czasie posoborowym. Tym jednak zajmą się pewno inni (przynajmniej można mieć taką nadzieję).

(C.d. na s. 10)

(C.d. ze s. 9)

ROK 1942

1.11 – Zachęta do spowiedzi i Komunii świętej oraz do liczego udziału w Uroczystości Wszystkich Świętych;
29.11 – 1 Niedziela Adwentu – roraty o godzinie 7:00. Wieczorem obowiązuje zaciemnienie i zarządzenia oszczędnościowe prądu. Nowenna do Niepokalanej. Apel o przystępowanie do spowiedzi przed Bożym Narodzeniem.
08.12 – Uroczystość Niepokalanego Poczęcia NMP – Msze święte jak w dzień powszedni. We wtorki było nabożeństwo do św. Antoniego.
25.12 – Pasterka o godzinie 6 rano!
31.12 – Zakończenie Starego Roku. W mijającym roku rozdano 21 463 tys. Komunii świętej.

ROK 1943

06.01 – Trzech Króli; Msze święte jak w dzień powszedni.

02.02 – Matki Bożej Gromnicznej – porządek Mszy świętych jak w dzień zwykły.

28.02 – W hali miejskiej „zebranie wszystkich rolników i posiadaczy gruntów”.

10.03 – Środa Popielcowa – posypanie głów popiełem tylko przed jedną Mszą świętą. Zachęta do udziału w Drodze krzyżowej i Gorzkich Żalach.

28.03 – Bezwzględnie oddać kontyngent ziemniaków, bo będą wysokie kary!

11.04 – Spowiedź była podzielona na dwa dni. W dniu pierwszym spowiedź pań i panien; w dzień drugi panów i młodzieńców – zapowiadał ks. Porębski przed Wielkanocą, od godziny 15.30 do późna wieczorem! Apeluje, aby spowiedzi nie odkładać na WIELKI TYDZIEŃ, bo wtedy kapłani mają bardzo wiele innych zajęć!

18.04 – Niedziela Palmowa; święcenie palm tylko na sumie.

22.04 – Wielki Czwartek – Msza święta o godzinie 8:30, a po niej przenie-

sienie Pana Jezusa do Ciemnicy.

23.04 – Wielki Piątek – ceremonie wielkopiątkowe – godzina 8:30.

24.04 – Wielka Sobota – nabożeństwo rozpocznie się o godzinie 7:30. Rezurekcja w tym samym dniu o godzinie 18:00. Porządek nabożeństw Wielkiego Tygodnia był wywieszony w gablotce parafialnej.

03.06 – Wniebowstąpienie Pańskie – porządek Mszy świętych – jak w dni powszednie!

W związku z Uroczystością Zesłania Ducha Świętego – 40 – godzinne nabożeństwo. Adoracja Najświętszego Sakramentu. Prośba o przynoszenie żywych kwiatów do przyozdabiania ołtarzy.

24.06 – Boże Ciało; zakaz władz okupacyjnych: Msze święte będą jak w dzień powszedni Procesja – w najbliższą niedzielę po tej Uroczystości. W oktawie Bożego Ciała - procesje po kościele.

04.07 – Nabożeństwo dla wojska. Innym wstęp wzbroniony!

29.09 – Przypomnienie o obowiązku oddawania zboża, bo są wielkie problemy z wyżywieniem.

26.09 – Przypomnienie o święcie Matki Bożej Różańcowej. W parafii istnieje Bractwo Różańcowe. Procesja do pięciu ołtarzy.

03.10 – „W kramiku pod chórem jest jeszcze pewna ilość relikwii świętej Teresy do rozdania każdemu, kto zechce. Opłaty nie ma za to żadnej”. Są też szkaplerze karmelitańskie. Ksiądz proboszcz ma władzę przyjmowania do szkaplerza.

24.10 – Apel o zachowanie „porządku publicznego i bezpieczeństwa społecznego”.

01.11 – Uroczystość Wszystkich Świętych, porządek Mszy świętych jak w dzień powszedni!

14.11 – W kramiku pod chórem znajdują się „książeczki do nabożeństwa za dusze zmarłych bardzo piękne w swej treści i doborze modlitw”.

19.11 – Msza święta na śp. Ks. Bartłomieja Krukara, każdego roku, w rocznicę śmierci.

21.11 – Swoim krewnym pracującym w Niemczech wystać opłatek wigilijny.

25.12 – Pasterka o godzinie 6 rano.

31.12 – W roku 1943 rozdano 18 927 tys. Komunii świętych.

(C.d.n.)

Ks. Andrzej Skiba

Medytacje z muzyką sakralną

J. Yngwe - Missa

R Mendelssohn-Bartholdy - Motety op. 78

H. M. Górecki - Amen op. 34

J. Rutter - Requiem

*Aleksandra Szafir - sopran, Aleksandra Kalicka - mezzosopran, Łukasz Nowak - tenor,
Jarosław Rabarzyński - bas, Karolina Kasprzyk - sopran, Anna Sadowska - mezzosopran,
Juliusz Krzysteczko - baryton, Piotr Strzodka - tenor*

Chór Kameralny, zespół instrumentalny Opery Śląskiej pod dyrekcją Anny Tarnowskiej

Chór Kameralny Opery Śląskiej został utworzony w 2006 roku przez chórmistrza tej instytucji, Annę Tarnowską, do realizacji konkretnych projektów - koncertów z repertuarem utworów a' cappella i i wokalnie - instrumentalnych. Chór tworzą artyści zawodowego zespołu Opery Śląskiej - o bogatej i długiej tradycji wykonawczej, głównie oper i operetek, oraz Chóru przy Operze działającego od 2003 roku, którego celem jest przygotowywanie młodych adeptów wokalistyki. Zespół ten współpracuje także przy realizacji dużych dzieł operowych.

W 2005 roku, przy aprobacie

Dyrektora Tadeusza Serafina, oba chóry po raz pierwszy przygotowały program koncertu a' cappella złożonego z polskich i zagranicznych kolęd oraz pastorałek. Pomysł wykonywania repertuaru poza operowego przez chóry Opery Śląskiej okazał się trafny. Przyniósł sukces zarówno artystyczny, jak i marketingowy. Już w kwietniu 2006 r. oba zespoły w obsadzie kameralnej zaprezentowały *Motety op. 78* Feliksa Mendelssohna a - Bartholdy'ego, *Missa* J. Yngwe oraz *Requiem* J. Ruttera podczas koncertów poświęconych *Janowi Pawłowi II - In memoriam*.

Ku pamięci.

27 kwietnia tego roku minęła tragiczna i przygnębiająca 50-ta rocznica narzucenia Polsce, w warunkach terroru sowieckiego, ustawy aborcyjnej. To właśnie tego dnia w 1956 roku marionetkowy sejm PRL przegłosował ustawę dopuszczającą przerywanie ciąży, czyli zabijanie poczętych dzieci. Polscy komuniści w ten sposób

zrealizowali zbrodniczą dyrektywę W. I. Lenina: „domagać się bezwarunkowego zniesienia wszystkich ustaw ścigających sztuczne poronienie”. Ustawa ta obowiązywała do stycznia 1993 roku. Wówczas to Sejm RP anulował ustawę aborcyjną i wprowadził nową, już w znacznym stopniu chroniącą życie poczętych dzieci.

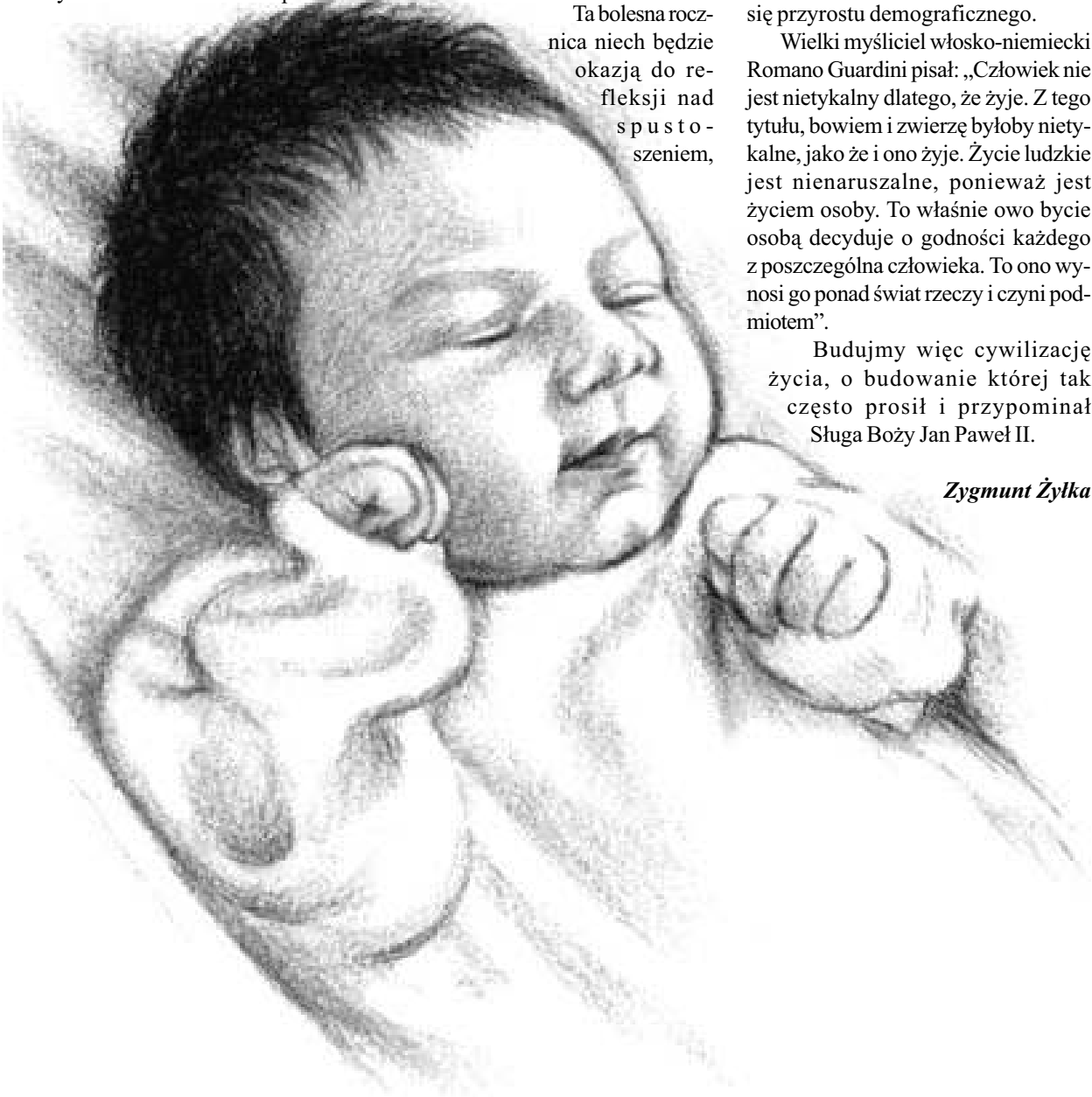
Ta bolesna rocznica niech będzie okazją do refleksji nad s p u s t o - szeniem,

jakiego w społeczeństwie polskim dokonana ta nieludzka ustawa. Jej prawie 40 letnie funkcjonowanie spowodowało śmierć milionów poczętych dzieci, zniszczyło zdrowie psychofizyczne wielu kobiet, doprowadziło do olbrzymiej ilości ludzkich tragedii, spowodowało znaczną degradację etosu środowisk medycznych oraz do załamania się przyrostu demograficznego.

Wielki myśliciel włosko-niemiecki Romano Guardini pisał: „Człowiek nie jest nietykalny dlatego, że żyje. Z tego tytułu, bowiem i zwierzę byłoby nietykalne, jako że i ono żyje. Życie ludzkie jest nienaruszalne, ponieważ jest życiem osoby. To właśnie owo bycie osobą decyduje o godności każdego z poszczególna człowieka. To ono wynosi go ponad świat rzeczy i czyni podmiotem”.

Budujmy więc cywilizację życia, o budowanie której tak często prosił i przypominał Sługa Boży Jan Paweł II.

Zygmunt Żyłka

Góra
Przemienienia

Tygodnik parafii Przemienienia Pańskiego w Sanoku

Redaguje zespół: ks. Andrzej Skiba, ks. Tomasz Grzywna.

Korekta: Redakcja.

Redaktor techniczny: Stanisław Rocha.

Adres redakcji: ul. Grzegorza 5, 38-500 Sanok.

Wydawca: Parafia Przemienienia Pańskiego w Sanoku **Tel:** 0 13 463 19 98.

Druk: www.drukpiast.com